

από την προϋπόθεση το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται το ένταλμα να μεταχθεί, μετά την ακρόασή του στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος, στο κράτος εκτελέσεως προκειμένου να εκτίσει την ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας που του επιβλήθηκε στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος — Ειδική κατάσταση προσώπου ήδη καταδικασθέντος στο κράτος εκδόσεως, με απόφαση εκδοθείσα ερήμην του η οποία όμως μπορεί ακόμα να προσβληθεί με ένδικα μέσα — Επηρεασμός της αποφάσεως των αρχών του κράτους εκτελέσεως από το ενδεχόμενο προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου αυτού και, ιδίως, του ιδιωτικού και οικογενειακού του βίου

Διατακτικό

Τα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, έχουν την έννοια ότι, οσάκις το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εκτελέσεως έχει μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 5, σημεία 1 και 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος με σκοπό την εκτέλεση ποινής επιβληθείσας με ερήμην εκδοθείσα δικαστική απόφαση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 5, σημείο 1, μπορεί να εξαρτάται από τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, που είναι υπήκοος του κράτους μέλους εκτελέσεως ή διαμένει σε αυτό, θα μεταχθεί στο κράτος αυτό προκειμένου, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να εκτίσει την ποινή που ενδεχομένως θα του επιβληθεί μετά το πέρας νέας δίκης διεξαχθείσας παρουσία του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.

(¹) ΕΕ C 233 της 26.9.2009, σ. 11.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J. A. van Delft, J. C. Ramaer, J. M. van Willigen, J. F. van der Nat, C. M. Janssen, O. Fokkens κατά College voor zorgverzekeringen

(Υπόθεση C-345/09) (¹)

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Τίτλος ΙΙΙ, κεφάλαιο 1 — Άρθρα 28, 28Α και 33 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 — Άρθρο 29 — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άρθρα 21 ΣΛΕΕ και 45 ΣΛΕΕ — Παροχές ασφαλίσεως ασθενείας — Δικαιούχοι συντάξεως λόγω γήρατος ή λόγω ανικανότητας προς εργασία — Κατοικία σε άλλο κράτος μέλος πλην του κράτους μέλους που οφείλει τη σύνταξη — Χορήγηση παροχών σε είδος στο κράτος μέλος της κατοικίας με επιβάρυνση του κράτους που οφείλει τη σύνταξη — Μη εγγραφή στο κράτος της κατοικίας — Υποχρέωση καταβολής εισφορών στο κράτος που οφείλει τη σύνταξη — Τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας του κράτους που οφείλει τη σύνταξη — Συνέχιση της ασφάλισης ασθενείας — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ κατοίκων ημεδαπής και κατοίκων αλλοδαπής]

(2010/C 346/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J. A. van Delft, J. C. Ramaer, J. M. van Willigen, J. F. van der Nat, C. M. Janssen, O. Fokkens

κατά

College voor zorgverzekeringen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Centrale Raad van Beroep — Ερμηνεία της Συνθήκης ΕΚ, των άρθρων 28, 28 Α, 33, και του παραρτήματος VI, τμήμα ΙΗ, στοιχεία 1α' και β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001 σ. 73) και του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Δικαιούχοι συντάξεως — Υποχρέωση εγγραφής στον φορέα ασφαλίσεως υγείας στις Κάτω Χώρες — Υποχρέωση καταβολής εισφοράς

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 28, 28Α και 33 του κανονισμού 1408/71, του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, ερμηνεύονται σε συνδυασμό με το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 311/2007 της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 2007, έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη, που προβλέπει ότι οι δικαιούμενοι δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους συντάξεως, οι οποίοι κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, όπου δικαιούνται, κατ' εφαρμογή των εν λόγω άρθρων 28 και 28Α του κανονισμού 1408/71, παροχές ασθενείας σε είδος που χορηγεί ο αρμόδιος φορέας του συγκεκριμένου κράτους μέλους, οφείλουν να καταβάλλουν, υπό μορφή παρακρατήσεως από την εν λόγω σύνταξη, εισφορά για τις εν λόγω παροχές, ακόμη και στην περίπτωση που δεν είναι εγγεγραμμένοι στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους της κατοικίας τους.
- 2) Το άρθρο 21 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη, που προβλέπει ότι οι δικαιούμενοι δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους συντάξεως, οι οποίοι κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, όπου δικαιούνται, κατά τα άρθρα 28 και 28Α του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1992/2006, παροχών ασθενείας σε είδος, τις οποίες χορηγεί ο αρμόδιος φορέας του συγκεκριμένου κράτους μέλους, υποχρεούνται να καταβάλλουν, υπό μορφή παρακρατήσεως από τη σύνταξη, εισφορά για τις παροχές αυτές, ακόμη και σε περίπτωση που δεν έχουν εγγραφεί στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους της κατοικίας τους.

Αντιθέτως, το άρθρο 21 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αποκλείει τέτοιου είδους εθνική ρύθμιση, σε περίπτωση που αυτή συνεπάγεται ή περιέχει, πράγμα το οποίο αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να προσδιορίσει, αδικαιολόγητη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των κατοίκων ημεδαπής και των κατοίκων αλλοδαπής όσον αφορά τη συνέχιση της καθολικής προστασίας έναντι του κινδύνου ασθένειας που απέλαυαν στο πλαίσιο ασφαλιστικών συμβάσεων που είχαν συνάψει πριν τη θέση σε ισχύ της νομοθετικής αυτής ρυθμίσεως.

(¹) EE C 11 της 16.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau κατά SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Υπόθεση C-367/09) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρα 1, 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, 5 και 7 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 — Άρθρα 11 και 18, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Έννοια του όρου «οικονομικός φορέας» — Πρόσωπα που συνέπραξαν στην παρατυπία — Πρόσωπα υπεύθυνα για την παρατυπία ή για την αποτροπή της — Διοικητική κύρωση — Άμεσο αποτέλεσμα — Παραγραφή της επισύρουσας την κύρωση πράξεως — Διακοπή]

(2010/C 346/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

κατά

SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Antwerpen — Ερμηνεία των άρθρων 1, 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1) και του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1) — Έννοια του όρου «οικονομικός φορέας» — Πρόσωπα

που έχουν συμπράξει στην παρατυπία και πρόσωπα που φέρουν την ευθύνη για την παρατυπία ή όφειλαν να αποτρέψουν τη διάπραξη της — Παραγραφή της διώξεως — Διακοπή

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δεν μπορούν να εφαρμοστούν κατά τρόπον ώστε να είναι δυνατή η επιβολή των διοικητικής κυρώσεως βάσει των διατάξεων αυτών και μόνον, καθώς, στο πλαίσιο της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, η επιβολή διοικητικής κυρώσεως σε συγκεκριμένα πρόσωπα προϋποθέτει, πριν τη διάπραξη συγκεκριμένης παρατυπίας, είτε ο νομοθέτης της Ένωσης να έχει θεσπίσει τομεακή κανονιστική ρύθμιση που να καθορίζει την κύρωση, καθώς και τις προϋποθέσεις επιβολής της, είτε, ενδεχομένως, εφόσον δεν υφίσταται τέτοια ρύθμιση σε επίπεδο Ένωσης, η επιβολή διοικητικής κυρώσεως στα συγκεκριμένα πρόσωπα να προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

2) Υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης και δεδομένου ότι, κατά τον κρίσιμο χρόνο, η τομεακή ρύθμιση της Ένωσης δεν υποχρέωνε τα κράτη μέλη να επιβάλλουν αποτελεσματικές κυρώσεις σε διεθνώς ειδικευμένη σε θέματα ελέγχου και εποπτείας εταιρία, αναγνωρισμένη από κράτος μέλος, η οποία εκδίδει ψευδείς βεβαιώσεις, το άρθρο 7 του κανονισμού 2988/95 δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν κύρωση στην εταιρία αυτή ως πρόσωπο που έχει «[συμπράξει] στην πραγμάτωση της παρατυπίας» ή που «[φέρει] την ευθύνη» για την παρατυπία κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι η επιβολή τέτοιας κυρώσεως στηρίζεται σε σαφή και μη διφορούμενη νομική βάση, πράγμα που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει.

3) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η ανακοίνωση, σε διεθνώς ειδικευμένη σε θέματα ελέγχου και εποπτείας εταιρία, η οποία έχει εκδώσει, σχετικά με συγκεκριμένη εξαγωγή, βεβαίωση περί διαθέσεως στην κατανάλωση του περιεχομένου εκθέσεως διερευνήσεως της υποθέσεως, με την οποία διαπιστώνεται παρατυπία σε σχέση με την εν λόγω εξαγωγή, ή ένα έγγραφο με το οποίο ζητείται από την εταιρία αυτή η προσκόμιση συμπληρωματικών εγγράφων προς επιβεβαίωση της διαθέσεως προς κατανάλωση ή μια συστημένη επιστολή με την οποία επιβάλλεται κύρωση στην εταιρία αυτή λόγω συμπράξεως της σε παρατυπία, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2988/95, συνιστούν πράξεις με αρκούντως σαφές περιεχόμενο, γνωστοποιηθείσες στον ενδιαφερόμενο, οι οποίες αποσκοπούν στη διερεύνηση ή τη δίωξη της παρατυπίας και, συνεπώς, διακόπτουν την παραγραφή της επισύρουσας την κύρωση πράξεως, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.

(¹) EE C 297 της 5.12.2009.